

Sygn. akt **II AKa 15/15**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Grzegorz Chojnowski (spr.)
Sędziowie:	SA Bogumiła Metecka-Draus SO del. do SA Małgorzata Jankowska
Protokolant:	sekr. sądowy Karolina Pajewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Christophera Świerka

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2015 r. sprawy

M. B.

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp.

z dnia 2 grudnia 2014 r., sygn. akt II K 155/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, ze orzeczoną karę łączną pozbawienia wolności obniża do lat 15 (piętnastu);

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. Ł. kwotę 147,60 (stu czterdziestu siedmiu 60/100) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 205 (dwieście pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu do Sądu Apelacyjnego w Szczecinie;

IV. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

Małgorzata Jankowska Grzegorz Chojnowski Bogumiła Metecka-Draus

Sygn. akt II AKa 15/15

UZASADNIENIE

M. B. został skazany:

1) wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 07 maja 2012r. w sprawie II K 129/11 za czyn popełniony w dniu 09.05.2011r. stanowiący przestępstwo z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk m. in. na karę 25 lat pozbawienia wolności oraz za czyn popełniony tego samego dnia stanowiący przestępstwo z art. 190 § 1 kk 6 miesięcy pozbawienia

wolności. Karę łączną orzeczono w wymiarze 25 lat pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 09.05.2011r. do dnia 07.05.2012r. Orzeczono o przepadku dowodów rzeczowych i naprawieniu wyrządzonej szkody. Wyrok ten został zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 13 września 2012 r. (sygn. akt II AKa 125/12), którym za czyn kwalifikowany z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk orzeczono wobec skazanego karę 15 lat pozbawienia wolności i jako karę łączną orzeczono karę 15 lat pozbawienia wolności. W pozostałym zakresie wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. w sprawie II K 129/11 utrzymano w mocy.

2) wyrokiem Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie VII K 1204/11 za czyny popełnione w dniach:

- 12.11.2010r. stanowiące przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności,
- 19.11.2010r. stanowiące przestępstwo z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk i art. 64 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności. Jako karę łączną orzeczono karę 2 lat pozbawienia wolności oraz zobowiązano do naprawienia szkody.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolski wyrokiem z dnia 2 grudnia 2014 r., (sygn. akt II K 155/14), na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk, połączył skazanemu M. B. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami:

- Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 07 maja 2012r. sygn. akt II K 129/11
- Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 13 grudnia 2012r. sygn. akt VII K 1204/11

i wymierzył mu karę łączną 16 (szesnastu) lat pozbawienia wolności.

Rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach połączonych, nie będące przedmiotem wydanego wyroku łącznego, pozostawił do odrębnego wykonania.

Na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył karę dotychczas odbytą w sprawie II K 129/11 oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w tej sprawie od dnia 09.05.2011r. do dnia 18.07.2012r.

Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. Ł. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych 60/100 – w tym 23% podatku VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa wydatków.

Apelacje od wyroku łącznego na korzyść skazanego wniósł prokurator i obrońca skazanego.

Prokurator wydanemu wyrokowi zarzucił obrazę przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 kk polegającą na wymierzeniu skazanemu M. B. kary łącznej w rozmiarze 16 (szesnastu) lat pozbawienia wolności podczas, gdy stosownie do treści ww. przepisu górną granicą ustawowo ustanowioną dla kary pozbawienia wolności - wymierzonej jako kara łączna – jest 15 lat pozbawienia wolności.

Tak argumentując wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie skazanemu M. B. kary łącznej w rozmiarze 15 lat pozbawienia wolności.

Obrońca skazanego wydanemu wyrokowi zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego a to art. 86 § 1 k.k. poprzez orzeczenie kary łącznej 16 lat pozbawienia wolności, podczas gdy maksymalna kara pozbawienia wolności wynosi 15 lat.

Tak podnosząc, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w stosunku do skazanego M. B. w pkt 1 poprzez orzeczenie kary łącznej 15 lat pozbawienia wolności oraz przyznanie kosztów obrony z urzędu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacje prokuratora i obrońcy są zasadne.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż Sąd Okręgowy prawidłowo uznał, iż w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki do wydania wyroku łącznego i połączenia kar wymierzonych M. B. z wyroków opisanych w części dyspozytywnej tj.: Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 07 maja 2012r. w sprawie II K 129/11 zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 13 września 2012r. w sprawie II AKa 125/12 oraz Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 13 grudnia 2012r. w sprawie VII K 1204/11. Ustaleń z tym związanych skarżący zresztą nie podważają. Także i Sąd Apelacyjny, ze swej strony, nie znajduje podstaw do kwestionowania ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy. Apelacje prokuratora i obrońcy skierowane są przeciwko nieprawidłowo ukształtowanej karze łącznej i nie można odmówić im słuszności. Nie ulega bowiem wątpliwości, że zaskarżony wyrok zapadł z rażąco obrażą prawa materialnego tj. art. 86 § 1 k.k.

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. dolną granicę kary łącznej wyznacza najwyższa z kar wymierzonych za jedno z pozostających w zbiegu przestępstw. Górną granicę kary łącznej tworzą dwa kryteria: suma kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa oraz wskazany wyraźnie w ustawie maksymalny wymiar kar poszczególnego rodzaju, tj. 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności i 15 lat pozbawienia wolności. Norma zawarta w art. 86 § 1 k.k. wyraźnie nakazuje przy wymiarze kary łącznej brać pod uwagę kary jednostkowe wymierzone za poszczególne przestępstwa pozostające w zbiegu realnym, nie zaś uprzednio orzeczone kary łączne. Również art. 85 k.k. przy oznaczaniu kary łącznej nakazuje wzięcie "za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa". Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Apelacyjny w pierwszej kolejności pragnie zauważyć, iż nieuprawnionym było wskazanie przez Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku, iż łącznie podlegają kary 15 lat i 2 lat pozbawienia wolności (k. 53) albowiem były to kary łączne, a nie kary jednostkowe z tych wyroków, które prawidłowo rzecz ujmując podlegają ewentualnemu łączeniu.

Kontynuując wskazać należy, iż najwyższą z wymierzonych skazanemu kar była kara 15 lat pozbawienia wolności i stanowiła ona górną dopuszczalną, granicę kary łącznej. Zatem wymierzenie skazanemu kary łącznej 16 lat było wyjątkowo rażącym naruszeniem norm regulujących wymiar kary łącznej. Sąd Okręgowy dostrzegł co prawda swoje uchybienie, o czym wskazał w uzasadnieniu skażonego wyroku (k. 54) ale na tym etapie nie mógł już dokonać zmiany wydanego wyroku w zakresie wymierzonej skazanemu kary łącznej.

W celu naprawienia zaistniałego uchybienia Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok i obniżył skazanemu wymierzoną karę łączną do 15 lat pozbawienia wolności, o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

Sąd Apelacyjny zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze biorąc pod uwagę jego sytuację majątkową i długoterminowy pobyt w izolacji. Ostatecznie uznał, że ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

Na podstawie § 2 ust. 1 i 3 i § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461 t. j.) należało zasądzić na rzecz obrońcy adw. K. Ł. kwotę 147, 60 zł w tym należny podatek VAT z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym. Na podstawie § 19 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461 t. j.) w zw. z § 2 ust. 1 lit b Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. Nr 27. poz. 271) zasądzono na rzecz obrońcy koszty dojazdu do sądu na rozprawę odwoławczą w kwocie 205 złotych (245 km x 0.8358).